

ΠΩΣ ΑΝΑΣΤΑΤΡΩΗΚΕ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΟΜΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΛΙΝΚΟΛΝ Σ' Ε

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ

Ο πανικός των κατοίκων του Καμμέρινγκαμ. Ο διάβολος της Μητροπόλεως του Λίνκολν κι' η μακάβρια «συμμορία» του. Ο καλόγερος - φάντασμα, που γυρεύει ένα μυστηριώδη θησαυρό. Το τρομαχτικό φάντασμα με το κεφάλι - φανάρι. Η απρόοπτη περιπέτεια δυο έρωτευμένων. Το «περιπλανώμενο κίτρινο φως». Τα σκάνδαλα του τρελλού διαβόλου του Λίνκολν, κτλ.



Ο Διάβολος της Μητροπόλεως

Ένα παλιό Άγγλικό χωριό της κομητείας του Λίνκολνσάιρ, το Καμμέρινγκαμ, έχει πανικόβληθεί αυτές τις ημέρες από μι' α πρωτοφανή επιδρομή φαντασμάτων. Ο τρόμος των φιλησίγων κατοίκων του είχε τόσο μεγάλος, ώστε άρχισαν νιώζοντας να σπριώνονται τα πρώτα χροιάματα παραφροσύνης! Τόσο οι σοβαροί οικογενειάρχες, όσο και τα νεαρά...φοιαντικά ζευγαράκια, δεν τολμούσαν πια να ξεμυστίσουν από τού σπίτι τους μετά τη δύση του ήλιου. Μόλις άπλωθε η πρώτη σκιά της νύχτας, τα παράδοξα μανταλώνονταν γερά, ή πόρτες κλείνονταν με τριπλές άπαιρες και το Καμμέρινγκαμ, έρημο και κατασκότεινο, μοιάζει μ' ένα βουδδ και πένθιμο κομητήριο. Ο μόνος άνθρωπος, που εξακολουθεί άζοια να τριγυρίζει τη νύχτα έξω από τού σπίτι του, είχε ένας κάποιος Τζέιμς Μάρμερ, ο φύλακας του χωριού, ένας έγκεντρικός Ίρλανδός, που έχει κάνει όμοιο να πάσχη...τού διάβολο από τού αιώνα και τού τις βρέξει, για να τόν φοβισθή να μη Ξαναπατήση τού πόδι του στο Καμμέρινγκαμ!

Μά τι συμβαίνει, λοιπόν, σ' αυτό τού παλιού χωριού της κομητείας του Λίνκολνσάιρ; Π' εφημερίδες, τρομοκρατημένες κι' αυτές, μάς λένε ότι συμβαίνουν έκκεπτρα άπίστευτα και καταπληκτικά πράγματα! Πρέπει να πιστέψη κανείς ότι μερικά Έγγλεζα φαντάσματα (τά πιο περίεργα και τά πιο επικίνδυνα άπ' όλα), διάλεξαν τού Λίνκολνσάιρ, που έχει χτιστεί εδώ κι' έννη άιώνας, ως τόπο συγκεντρώσεώς τους. Μαζύ τους, όπως μάς βεβαιώνει ο Τζέιμς Μάρμερ, είχε κι' ο Διάβολος της Μητροπόλεως του Λίνκολν, ένας τερατόμορφος κι' άποχρονιστός Βεελζεβούλ, που είχε εκλιμασμένος άπάνω σ' μι' α κούλινα της έκκλησίας. Κι' αυτός λοιπόν είχε μέλος της μακάβριας «συμμορίας» των φαντασμάτων του Καμμέρινγκαμ και φάνεται ότι διασκορβάζει άζοια και τη μέρα, άφύροντας τ' άνδρικά καπέλλα και σηκώνοντας τά φουστάνια των γυναικών.

Πολλοί όστόσο από τούς κατοίκους του πανικόβλητου χωριού δήλωσαν στους δημοσιογράφους ότι ο διάβολος δεν ήθε τους τρομάζει και τόσο, άν έπρόζετο μόνο γι' αυτόν. Μά υπάρχει κι' ένας καλόγερος - φάντασμα, που κάνει κάθε νύχτα άνω - κάτω τού νεκροταφείου και τά περιχώρα του, ψάχνοντας να βρη κάποιο μυστηριώδη θησαυρό. Τό πιο τρομαχτικό δέ άπ' όλα είχε ότι άλλοτε τόν βλέπει κανείς με κεφάλι κι' άλλοτε χωρίς κεφάλι! Έπί πλέον υπάρχει κι' ένα άλλο φάντασμα, που σάλευνε μπροστά στους τρελλούς νυχτερινούς ταξιδιώτες τού κομμένο κεφάλι του, που φέγγει σάν ένα φανάρι με ώρροτροφάσιο φως. Τέλος, από καιρού εις καιρόν, μά φοράδα - φάντασμα περνάει και Ξαναπερνάει από τόν παλιό Ρωμαϊκό δρόμο, που κόβει στη μέση τού χωριού. Αυτά τά φαντάσματα είναι τά πιο περίεργα και τά πιο...πρωτοφανή. Όσο για τά άλλα, δέν άξιζουν τόν κόπο να τά περιγράψω κανείς. Είναι ζωνά φαντάσματα, τυλιγμένα με κατασπρα και φωτεινά σάβανα, που τριγυρίζουν στους σκοτεινούς δρόμους, έτοιμα να τρυπώσουν σ' όποια άνοιχτή πόρτα βρουν μπροστά τους. Φαντάζεστε λοιπόν τώρα τόν πανικό και τήν τρεμοδία των κατοίκων του Καμμέρινγκαμ...

Τό φάντασμα με τού κεφάλι - φανάρι ένα βράδυ της περασμένης εβδομάδος λίγο άζοια και θά έκανε να πεθάνη από τού φόβο του ένα έρωτευμένο ζευγαράκι, που γύριζε με μι' α μοτοσυκλέττα στο χωριό από μι' α ώμορφη έκδρομή. Οι δυο ταξιδιώτες μολούσαν με τρυφερά λόγια για τόν έρωτά τους, όταν άξαφνα, στόν σκοτεινό οριζόντιό άστραψε μι' α ζοηρή λάμψη. Στην όρχη οι έρωτευμένοι νομισαν ότι ήταν κανένας κομητής, μά πριν περάσουν λίγα δευτερόλεπτα, ή λάμψη έκείνη μεταμορφώθηκε σ' ένα κάτασπρο κι' άγάνταστα μαζού άνδρώπινο σώμα, που άρραζε σέ μι' α στιγμή τού φωτεινού κεφάλι του και άρχισε από τού ζωνάει σάν φανάρι μπροστά στά γυροκλιμένα μάτια τους!...

Στό Καμμέρινγκαμ λένε ότι αυτό τού φάντασμα με τού φωτεινού κεφάλι είχε μι' α ώμορφη κοπέλλα, που είχε δολοφονηθεί άλλοτε από έναν Ήλιότυπο στρατιώτη. Αυτό τού έρωτικό δρώμα, κατά τούς ιστολογοισμούς τού άτρώμητου Τζέιμς Μάρμερ, συνέβη εδώ και 1000 χρόνια.

«Επειτ' άπ' ότ' αυτά, οι ρεπόρτερς των Άγγλικών εφημερίδων έσπευσαν φυσικά να πάρουν συνεντεύξεις με πολλούς κατοίκους του Καμμέρινγκαμ, οι όποιοι τούς δήλωσαν καθαρά και Ξάστερα ότι πρόκειται για μι' α άληθινή επιδρομή φαντασμάτων στο ήσυχο χωριό τους.

Ο καλόγερος - φάντασμα, που φάνεται ότι είχε ο άρχηγός αυτής της μακάβριας «συμμορίας», άρχισε τώρα τελευταία να κάνει πιο συχνές εμφανίσεις, όχι πια στο νεκροταφείο, αλλά τριγύρω από τή Μάνορ - Χάουζ, ένα μεγάλο οικοδόμημα, χτισμένο άπάνω στά έρείπια ενός παλιού μοναστηριού, περίφημου για τίς άσωτείες και τόν εκφυλισμό των μοναχών του.

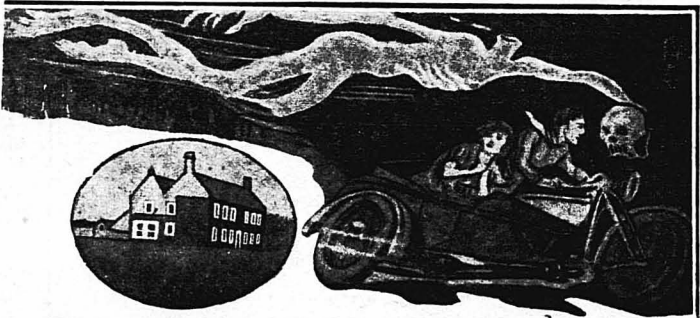
«Επειτα, από καιρού εις καιρόν, κάνει τήν εμφάνισή του κι' ένα μυστηριώδες φως, που σίχνει σάν προβολείς μι' α δέσημ κίτρινου πωών άχτίδων.

—Αυτό τού φως τού είδα και τώρα τελευταία, διηγήθηκε στους ρεπόρτερς ο Τζών Ράγκαν, ένας νέος του Καμμέρινγκαμ. Τραβούσα με τού ποδηλάτο μου κατά τού Λίνκολν, όταν άξαφνα αντίκρισα τού μυστηριώδες φως. Έμοιάζε μ' ένα μικρό κίτρινο προβολέα κι' έβγαυε από μι' α γωνιά τού αριστερού της έκκλησίας, που βρισκεται κοντά στο δρόμο. Στην άρχη συλλογιστικά ότι ήταν κανείς μοτοσυκλετιστής, που είχε σταματήσει από κάποια βλάβη κοντά σ' εκείνη τή γωνιά. «Άξαφνα όμως τού κίτρινο φως χάθηκε από τά μάτια μου!» Έκανα μι' α βόλτα με τού ποδηλάτο, μήπως άνακαλύψω τίποτα, και τή στιγμή που περνούσα μπροστά από τού καμπαναριό της έκκλησίας, είδα τού φως να λάμπη στην κορυφή ενός κιαριστού: «Ήταν τόσο δυνατό και τόσο παράδοξο, ώστε γκρεμίστηκα τήν ίδια στιγμή άπ' τού ποδηλάτο μου, άπ' τή λάμψη του, τρελωμένος...» Όταν σιγήληδα, έβγαγα όσο μπορούσα από τού στοιχειωμένο εκείνο μέρος, βέβαιος ότι είχα πέσει στά δίχτυα ενός φαντάσματος. Όταν τώρα διηγήθηκα στούς φίλους μου εκείνη τήν άλλόκοτη περιπέτεια μου, τούς άκουσα να μοι λένε ότι είχαν δει κι' αυτοί εκεί τριγύρω στην έκκλησία έναν μυστηριώδη άνθρωπο, να κρατάη στο χέρι του ένα κίτρινο φανάρι. Μόλις όμως έτρεξαν κοντά στην έκκλησία, ο άγνωστος είχε γίνει άφαντος!...

Ο σωφέρς πάλι ενός αυτοκινήτου λεωφορείου, ο Ρόμπερτ Μπίρφορτ, άφηγήθηκε κι' αυτός στούς δημοσιογράφους τή περιπέτεια του με τού περιπλανώμενο κίτρινο φως.

—Μι' α νύχτα, έδω και λίγο καιρό, τους ειπε ο μίστερ Μπίρφορτ, περνούσα από τού δρόμο που πάει στο Ίνγκαμ, ένα γειτονικό χωριό του Καμμέρινγκαμ. Τό σκοτάδι ήταν πυκνό κι' άδιαπέραστο κι' ούτε ή παραμικρή πνοή ανέμου δέν σάλευνε τά φύλλα των δένδρων. Άξαφνα, άπάνω στο λόφο, είδα ένα φως. Φαντάστηκα τότε ότι κάποιος άνθρωπος κι' ένα φανάρι κατέβαινε στο χωριό. Μπύρεσα όμως να έξακουθώσω ότι τού φως δέν ήταν άπάνω στο δρόμο κι' όταν θέλησα να τού επαρωμένω τού είδα να γάνεται άπότομα, μολίς έφτασε κοντά στην έκκλησία του Ίνγκαμ... Μι' α άλλη φορά περνούσα από τού δρόμο τού Κίρτον - Λίντσο, όχι και πολύ μαζού άπ' τού Καμμέρινγκαμ, όταν είδα μι' α στιγμή μπροστά μου έναν παράξενο καβαλλάρι μ' ένα κίτρινο φανάρι στο χέρι. Ή μουν καμιά πεντακοσαριά μέτρα πιο πίσω και για να φτώσω κοντά του και να ξεδιαλύσω μι' α για πάντα τού μυστήριο εκείνου τού κίτρινου φωτός, άνοιξα περισσότερο ταχύτητα. Δέν είχα όμως τρέξει με τ' αυτοκίνητο ούτε έκατό μέτρα, όταν άξαφνα είδα τόν καβαλλάρι και τού φως να χάνονται άπ' τού μάτια μου! Θά έλεγε κανείς ότι είχε άνοιξει ή γη και τότε είχε καταπιη. Ύστερα όστόσο από λίγα λεπτά είδα πάλι στην όψη τού δρόμου τού ίδιου κίτρινου φως. Σταμάτησα λοιπόν τ' αυτοκίνητο, πήδηξα κάτω κι' έκανα να τρέξω κοντά του. Πριν προφτάσω όμως να κάνω δυο βήματα, τού φως είχε χαθεί. Έξέτιστα τότε εκείνο τού μέρος με τούς προβολείς τού αυτοκινήτου μου, μά δέν κατάφερα ν' ανακαλύψω κανένα ίχνος... Είχε τώρα πολλά χρόνια που περνώ κάθε νύχτα άπ' αυτούς τούς δρόμους, μά δέν θυμάμαι να έχω Ξαναδιδί αυτό τού περιπλανώμενο κίτρινο φως...

Οι ρεπόρτερς των Άγγλικών εφημερίδων ρώτησαν άζοια κι' αυτούς που κάθονταν στη Μάνορ - Χάουζ, τόν χήρο Χένρυ Ρούσολ και τίς δυο ώμορφες κόρες του, ή Βιολέττα και τήν Έλεάνορ, που δήλωσαν παραδόξως ότι δέν ήτuche ποτέ τους ν' άναγκασθούν τόν καλόγερο - φάντασμα γύρω από τού σπίτι τους, μολονότι πολλοί είχαν έκείνοι που τόν είδαν να σκάνδη με μι' α φωτεινή τσάτα...



Τό φάντασμα με τού κομμένο κεφάλι

ΓΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

[Ειδήσεις, πληροφορίες, κωμωπεδία]



Κλαίρη Γούντσοφ άνορθωτήρως τέλει-
ταιά ένα φλερτάκι της με έναν ζοημα-
τιστή της Νέας Υόρκης, τον Άλφρεντ
Ρήντ. Η γυναίκα του Ρήντ την κατάγγειλε
έπι διαταράζει της σύζυγής έντιμίας και
μ' όλο πού ο Ρήντ έπηρε άπάνω του όλα
τά άδεια, ο δικαστής καταδίδασε την Κλαί-
ρη να πληρώσει στην κυρία Ρήντ άποζημίω-
σι 75.000 δολάρια. Αυτό πιά καταντέλει
λαμπρή έπιχείρησι ...

Η Γκρέτα Γκάρμπο κάνει και χιομψο.
Είδε μιά μέρα κάποιον στο Χόλλυγουντ να
χη ένα θραύτο σερνίζο σκυλί, το όποιο
της άφρεσε. Τόν σταμάτησε λοιπόν και τον
ρώτησε :

- Πόσο μού το πουλάτε ;
- Είπε μοναδικό σκυλί κι' είναι άσφαλισμένο για 25.000 δολ-
λάρια ! της άπάντησε ο άγνωστος.
- Τότε κρατήστε μου ένα κουτάβι, σαν...γεννήσι ! του έλεε η Γκρέ-
τα, κι' έφυγε, ξεκαρδισμένη στα γέλια.

Ο Γουίλιαμ Πόγονελ και η Κάρολ Λόμπαρντ έχουν
καρό χωρισμένοι. Τώρα όμως τους βλέπουν πάλι να παί-
ζουν μαζί τένις ; Μήπως έβρωκολάκιας το παλιό αϊ-
σιμά τους ; Γιατί στο Χόλλυγουντ γίνεται κι' αυτό :
Παντρεύονται, χωρίζουν, ξαναπαντρεύονται και ξαναχω-
ρίζουν !... Ράβε - Ξύλωνε, δηλαδή, δουλειά να μη σου
λάττει !..

Η Γκλόρια Σβάνσον μετάνοιωσε πικρά για τη μανία
πού έχει να επιδεικνύν τα πολύτιμα κοσμημάτά της. Ο
δικαστής μιάς κινήματογραφικής έπιχείρησως την κα-
τάγγειλε τέλεταίως, γιατί παρέθε κάποιο συμβόλαιο,
πού είχε υπογράψει μαζί του, και πήρε δικαστική από-
φασί εναντίον της για 37.000 δολάρια. Η Γκλόρια πα-
ρουσάστηκε τότε στο δικαστήριο κι' έδήλωσε...άτορία !
-Δέν πίνε καλά η δουλειές, έλεε. Ο κινήματογράφος
περνάει κρισι... κτλ. κτλ.

Μό πήγε η εύλογμένη μετροστά στο δικαστή φορτω-
μένη όλα τα διαμαντικά της. Κι' ο δικαστής έβρινε ά-
καριτος.

-Πουλήστε μερικά διαμαντικά και πληρώστε ! της
έλεε.

Εόζκαλο η Γκλόρια !..
Ο Ραμόν Νοβάροο χάνει φορές κάθε μέρα για ν' ά-
πιστάη στους θαιμαστές του. Στενοχωρείται, βέβαια,
για τον μπελά αυτό, μα τί να χάνη ; Οι περισσότεροι
πού του γράφουν έχουν...δικαιώματα, γιατί τού έδιναν
ώλιστε γενναία ποικιμοτά, όταν πρώτο γίνη «στήρη»,
ήτοι αλλούστατα σεροβίτος ενός μεγάλου κωμειδίου στο
Λος - Αντζελες. Ο Ραμόν Νοβάροο είνε, ως γνωστόν,
Μεξικανός, 34 έτων, και το πραγματικό του όνομα είνε
Ραμόν Σαμάνεχος.

Σ' ένα ανατόριο, κοντά στο Λος - Αντζελες, πέθανε
πού άλιγων ήμερών από φθισί η Ρενε Άντορέ, ένας από
τους πού άγαπημένους άστέρους του Χόλλυγουντ. Η Άντορέ γεννήθηκε

και τριγύρω, για να βρη κάποιον θησαυρό...

Όσο για τη φοράδα - φάντασμα, πρόκειται για ένα πούλ μυστηριώδες
φαινόμενο. Οι κάτοικοι του Καμμένινγκζαμ άνοινε τα πέταλά της να
χτυπούν άπάνω στα καλύτεριά της και τα βλέπουν να πετούν κωκάνε σπι-
θες, δίχως όστόσο να έχουν διη ποτέ τους αυτή τη διαβολική φοράδα !

Από αυτά τώρα πού γράφουν η Λονδρέζικες έφημερίδες, βλέπει κα-
νείς ότι και στο Λίνκολν, την πρωτεύουσα της κομητείας του Λινκολν-
σάιρ, συμβαίνουν μερικά πούλ περίεργα πράγματα. Ξε αίτιας του διαβό-
λου, πού έχει σκαλίσει ένας χιομψοστής γλύπτης σε μιά κολόνα της
έκκλησίας. Ένας παλιός θρύλος εκείνων των μερών λέει ότι ο διάβο-
λος έχει στο χέρι τον άκουα και τον...άερα. Συμβαίνει λοιπόν το έξης
παροξένο περιστατικό : Η γυναίκα πού σταματούν για να φλαρξούν
λαμπρά σε μιά μικρή πλατεία, πού βρίζεται κοντά στη Μητρόπολι, βλέ-
πουν τα φροντάνια τους ν' αναποδογυρίζουν από ένα ξαφνικό φέσημα ά-
νόμοι κι' αυτό συμβαίνει τη στιγμή πού δέν σαλεύει ούτε ένα φύλλο ά-
πάνω στα δένδρα και δέν φαίνεται από τίποτα ότι άλλαξε άξιανα ο
καιρός !

Τόσο λοιπόν τα σκανδαλιστικά φαινόμενα του Λίνκολν, όσο κι' η τρο-
ματική έπιδρομή των φαντασμάτων στο Καμμένινγκζαμ, έχουν σκορπί-
σει τον πανικό στην κομητεία του Λινκολνσάιρ και παρακολουθούνται,
χώρας στην έννημερότητα των έφημερίδων, μ' ένα πούλ ζοηφό ένδιαφέ-
ρον άπ' όλους τους δίσπιστους και φλεγματικούς Άγγλους.

στη Αύλη της Γαλλίας κι' έντεμπούτησε ως χορεύτρια στα Μούζικ-
Χόλ. Στην Αμερική άνορθήθηκε μετά τον πόλεμο. Παντρεύτηκε έκεί
τον Τζων Τζάμπερτ, έπαιξαν μαζί κι' ήταν το δημοφιλέστερο κινήματο-
γραφικό ζευγάρι. Ο Τζάμπερτ όμως την παρήτησε στο τέλος, για την
άγάπη της Γκρέτας Γκάρμπο. Η Ρενε έξωκολούθησε τη σταδιοδρομία
της, μα στα 1927, γορήξοντας ένα φίλμ στην Καλιφορνια, παραλανή-
θηκε μιά μέρα μέσα στα χιόνια κι' όσπου να την βρούνε έπείρασεν τρία
ήμερονότια. Έπαθε τότε από πλευριτίδα, η όποια κατέληξε στη φθισί,
από την όποια πέθανε, ύστερ' από πέντε έτων μαρτυρική ζωή στο κρεβ-
βάτι του πόνου !..

Τι σημαίνει, όταν, την ώρα πού το τραίνο σφύριζε, έτοιμο να φύγη,
μια κομψή και χαριτωμένη κυρία δίνει ένα μαζοτάκι και περιπατάς φέ-
λιμα σ' έναν κωμικό και χαριτωμένο άκριο, ενώ συγχρόνως άπ' τα μά-
τια της τρέχουν τα δάκρυα ποτάμι ; Αν αυτό σημαίνει τίποτε περισσό-
τερο από μιά άπλή φίλια, τότε ασφαλώς κάτι τρέχει μεταξύ του Μωρίς
Σεβαλιέ και της Άλιαν Χάρβετ. Γιατί η παραπάνω σσηνη διαδραματι-
σθηκε τελευταία στο σταθμό του Χόλλυγουντ, όπου η Ξανθή Άλιαν είχε
πάει για να ξεπροβοδίση τον Μωρίς. Μπροστά σ' άπειρο πλήθος, τον
αγάλλασε και τον φίλησε περιπαθέστατα, τα δέ δάκρυα είχαν πλημμυ-
ρίσει τα μάτια της κι' έτρεχαν στα μάγουλά της. Τέτοιοι θήρησι και κω-
μικοί για την προσωρινή άναχώρησι ενός συναδέλφου,
σαν πούλ δέν είνε ; Κάτι άλλο είνε λοιπόν στη μέση...
Κάτι λάζκο έχει η φάβα, άπως λέει κι' έπίς οι Ρωσσοί.

Ο ήθοποιος του κινήματογράφου Ουόλτερ Μπάρτον ξε-
ρίζεται μόνος του, χωρίς να κινιτάηται ποτέ στον κα-
θρέφτη. Καθώς έδήλωσε δέ, το κάνει αυτό γιατί δέν θέ-
λει να βλέπη στον καθρέφτη τη μύτη του, πού παραμορ-
φώθηκε πού όλιγων έτων σε κάποιο αυτοκινητιστικό δι-
στύχημα.

Η Ζαννέτ Μακτόναλντ έβαλε να γύρισουν στο περι-
βάλλ της βόλας της ένα ιδιαίτερο σπιτάκι για τού...εσο-
λάκις της, τον «Κατετάνιο». Έπειδή όμως το «σκαλίμα»
αυτό είνε ένας πείλωσις τοπονομαστικός του Άγιου Βερ-
νάδου, μεγάλος δηλαδή σαν μοσχάρι, γι' αυτό και το
σπιτάκι του είνε μεγάλο σαν περίεργο. Μοιατάκι, ο
«Κατετάνιο» άρνείται να έγκατασταθί στη βόλα του
και προτιμάει να κοιμάται στην κρεβάτισκάμαρα της κι-
ριάς του, στα πόδια του κρεβάτιου της. Αν θέλεις τό-
ρα να πληροφορηθήτε κι' από πού της το όνομα του
«Κατετάνιο», μάθετε ότι άια τον έφερε η Ζαννέτ Μακ-
τόναλντ άπ' την Εύρωπη, ήταν ο μόνος σ' όλόκληρο το
ίπρωεάνιο πού δέν προσεβλήθη από ναυτία. Γι' αυτό
το πλήρωμα του βαριού του βάπτισε «Κατετάνιο». Ζυ-
γίζει, αν άγαπάτε, σαρανταπέντε όκάδες και όταν στέκε-
ται στα δύο πόδια του πόδια είνε πού ψηλός άκούμα κι'
από την κυρία του !..

Η Τζόαν Μαλόντέλ κλαίει και δούρεται για την άπα-
λεια του άγαπημένου της σκύλου. Καθώς ο σκύλος της
αυτός έκανε μιά βόλτα γύρω στη στέρα του κήπου τους,
έπεσε μέσα και πνίγηκε. Και τώρα η Τζόαν άποφάσισε
να μετακομισθί σ' άλλο σπίτι, δίχως στέρα, για να μην
βρη κι' ο άλλος σκύλος της το οικείο τέλος του πρώτου.

Η μεγάλη Γερμανική έταιρεία «Ούφα» σκοπεύει να γυ-
ρίση έφέτος δεκαπέντε περίοις φίλμ, σε δύο έφεροσίον. Η κυριότερες
από αυτές τις ταινίες είνε :Πέρασσαν η Εύθυμης Μέρες... με την
Μαργκιτέτ Χέιλ, ο «Πόλις των Βάλς» με τον Φερνάν Γκαρβαί, ο
«Πύργος των Όνείρων» με την Έδιθ Μερά, το «Καρτίσινο μιάς
Πορφυρίσσης» με την Μαρι Μπέλ, τον Άλμπερτ Πρεζάν και τον
Άρμάν Μετράν, «Στην Άχρη του Κόσμου» με την Κάτε φόν Νάργκ
και τον Πιέρ Μιλανσάρ, κτλ. κτλ.

Στη Γερμανία γυρίστηκε τελευταία μιά προπαγανδιστική Χιτλερική
ταινία, για την όποια ζοδεύτηκε ένα έκατομμύριο μάρα (σαράντα τό-
σα δηλαδή έκατομμύρια δραχμές !) Η ταινία αυτή έχει τίτλο :
«Χόρστ - Βέσελες»—το όνομα δηλαδή του ήρωος της, του ποιητού του
Χιτλερικού ήθους. Η ταινία...διεκτραγωδεί τις καταδιώξεις τών...Έ-
θωπιών εναντίον τών Γερμανών. Φαίνεται όμως πως είνε τόσο ήπερο-
βολική, ώστε να γυλοισοτή τών Χιτλερσοίδ. Και ο Χιτλερ, όταν την εί-
δε, άπαγόρευσε την προβολή της στο κινήματοθέατρο. Κοίμα δηλαδή
στα σαράντα τόσα έκατομμύρια, πού ζοδεύτηκαν !..

Πού γυρομισθίσε φίλμ από το «Στολίκο της Αύτοκτονίας», δέν μπο-
ρει να γινή. Στο γύμισμά του από τους 35 ήθοποιούς, πού έλαβαν μέρος,
έπέθαναν από διάφορα διστύχηματα οι 15... Σχεδόν ό μισοί... Κατανύ-
σσει δηλαδή μοιραίες ο τίτλος του φίλμ αυτού. Κι' αντί «Στολίκο της
Αύτοκτονίας», θα μπορούσε να άνομασθί «Φίλμ της Αύτοκτονίας», αφού
όσοι έπαιξαν σ' αυτό ήσαν 50 ο)ο καταδικασμένοι σε θάνατο !..



Μιά χαριτωμένη γυλοισογραφία της Μάρλεν Ντήτριχ